

[Ejnar Kjær.]

virkningerne af forskudsvis udbetalte Bidrag. Men vi kunde meget have ønsket, at man havde opretholdt den i den nuværende Lovs § 281, Stk. 3, indeholdte Refusionsbestemmelse, der jo gaar ud paa, at Statskassen refunderer hele Udgiften. Jeg gaar ud fra, at naar man i sin Tid gennemførte denne Refusionsordning, var det, fordi man ansaa Indkaldelse for et rent Statsanliggende og det derfor maatte være Staten, der afholdt Udgifterne derved. Saa vidt jeg forstaaer, var det Begrundelsen den Gang. Denne Begrundelse gælder endnu, og vi beklager, at Ministeren har ment at kunne se bort derfra, men da der i det andet høje Ting er gennemført visse Ændringer i de oprindelig foreslaaede Refusionsbestemmelser, Ændringer, som vi maa anse som Forbedringer, og da vi, som nævnt, erkender Nødvendigheden af denne Lovgivning, kan vi anbefale Forslaget.

Carsten Raft: Det Lovforslag, der foreligger her, har jo principiel Tilslutning praktisk talt fra alle Sider i Rigsdagen. Det maa være saadan, at naar Staten paalægger en Del af Befolkningen disse Forpligtelser og derved maaske bringer den i økonomiske Vanskeligheder, maa Staten selvfølgelig ogsaa hjælpe i saadanne Tilfælde. Den høje Regering ved ogsaa, at den vil faa Tilslutning til Lovforslaget i den Form, hvori det er forlagt, men selv om det skal være Lov, er der Grund til at understrege, at der er betydelige Fejl.

Bl. a. er det mit Partis Opfattelse, at denne Lov ikke burde være lagt ind under Forsorgsloven. Jeg skal ikke sige noget nedsættende om de Folk, der er under offentlig Forsorg, men der er i hele Befolkningen en god Bestræbelse for at holde sig fri af denne Forsorg; der er Familier, der kæmper for at gøre det, Arbejderklassen yder Millioner til Arbejdsløshedskasserne for at holde sig fri af denne offentlige Forsorg. Saa er det en lille Smule urimeligt, naar disse Mennesker, som ved Statens Dispositioner kommer i økonomiske Vanskeligheder, skal falde ind under det sociale Udvalgs Administration, under Socialforsorgsloven. Det vilde have været heldigere, om man havde lavet en særlig Lov i saa Henseende.

Det vilde ogsaa have været rimeligt, om det var Staten, der havde betalt disse Ting. Det er i den Grad Staten, der er Sagvolder, og efter den Regel i Forsorgsloven, som altsaa ikke er tilstrækkelig, og

som man her erstatter, var det ogsaa Staten, der betalte.

Der er i denne Forbindelse opstaaet en Diskussion om Fortolkningen af Funktionsnærlovens Bestemmelser. Hvis man havde beholdt de Konservatives oprindelige, klare Definition, havde man undgaaet al den Uklarhed, der er kommet. Den højtærede Minister siger i denne Henseende omtrent saaledes: Ja, jeg er ked af, at Loven er saadan, at jeg ikke kan fortolke den, det maa gaa til Domstolene, men man ved jo, at det var ikke mig, der lavede Loven, det var Udvalget, der lavede den, og saadan er det kommet. Jeg tror ikke, at en ansvarlig Minister fortsat kan holde den Position. Jeg tror, det er nødvendigt at erkende, saadan som Forholdet faktisk er, at Ministeren har Ansvar for Loven og maa tage det fuldt ud. Det gik ganske vist saadan til, at de to Partier var kommet politisk i Klemme ved det Forslag, de Konservative havde forelagt, og saa stak de ærede Medlemmer Hr. Hassing-Jørgensen og Hr. Gustav Pedersen Hovederne sammen og biksede noget sammen. Det gjordes saa hemmeligt, at ikke engang den sædvanlige Administration kom til at behandle Forslaget, og slet var da ogsaa det, der kom ud af det. Uhyre Besvær har det forvoldt de Titusinder, der skal leve under Loven, men selvfølgelig har det givet en Del Indtægter til Sagførere og til Handels- og Kontormedhjælperforbundets juridiske Raadgivning. Der er der ingen Tvivl om, at det har bragt baade Arbejde og betydelig Interesse.

Spørgsmaalet er i saa Henseende, om man kan sige, at dette er Udvalgets Ansvar. Nej, det er Ministerens Ansvar, og nu maa det Tidspunkt være inde, hvor Ministeren, naar han nu er kommet i denne Situation, skridter til en teknisk Revision af Loven. Der er givet Ministeren Anledning nok til det. Under Finanslovdebatten i Efteraaret rejste jeg Spørgsmaalet og paaviste, hvor mange Fejl der var. Ministeren sagde, at hvis der var Ønske fra den Side, der havde været med til Lovforslagets Gennemførelse, om, at man gik til en teknisk Revision, vilde han ogsaa gøre det. Øjeblikkelig kom mit Partis Formand op og fremsatte dette Ønske officielt. Nu er Vinteren gaet, der er indkaldt en ny Rigsdag, og der er ikke kommet noget ud af det. Grundlov skal gennemføres, Sommer skal gaa, ny Rigsdag skal indkaldes — jeg ved ikke, hvor naar der kommer noget ud af det. Det er et blankt Løfte givet Danmarks Rigs-